

Ну, ось і ти, мабуть, вирішив, що я звичайнісінький маленький ослик.

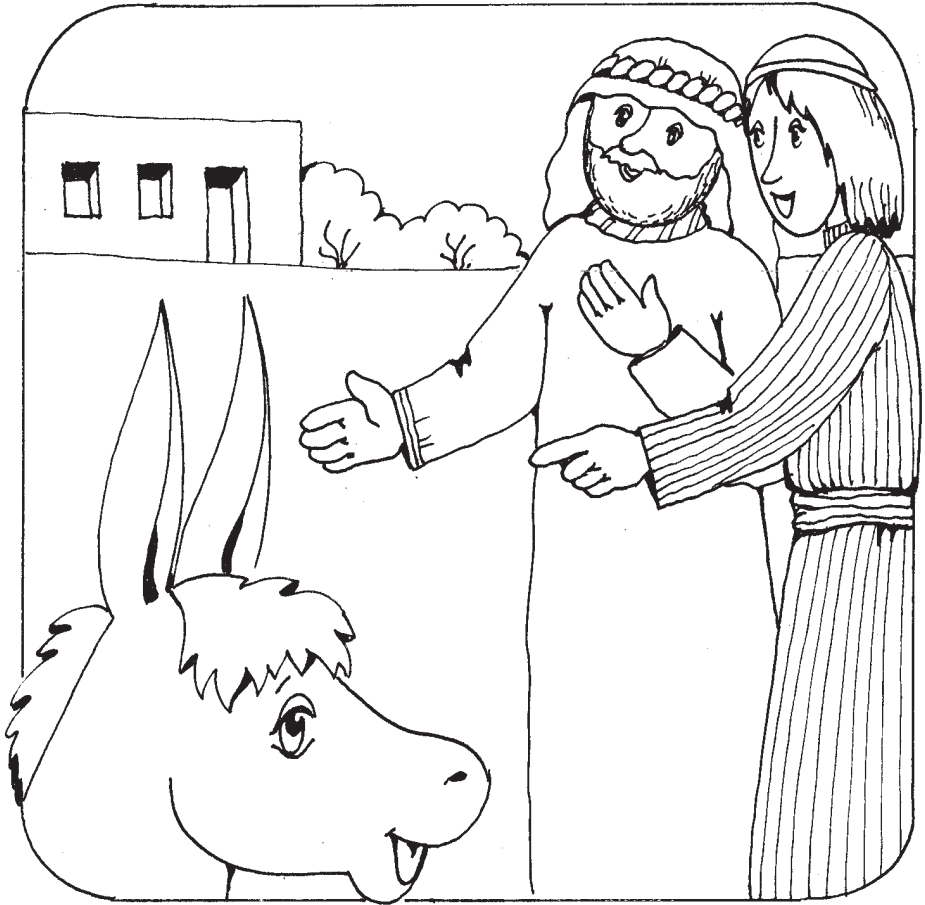

Всі так вважали — і сусіди, і мій хазяїн, і моя мама.

Але одного разу...

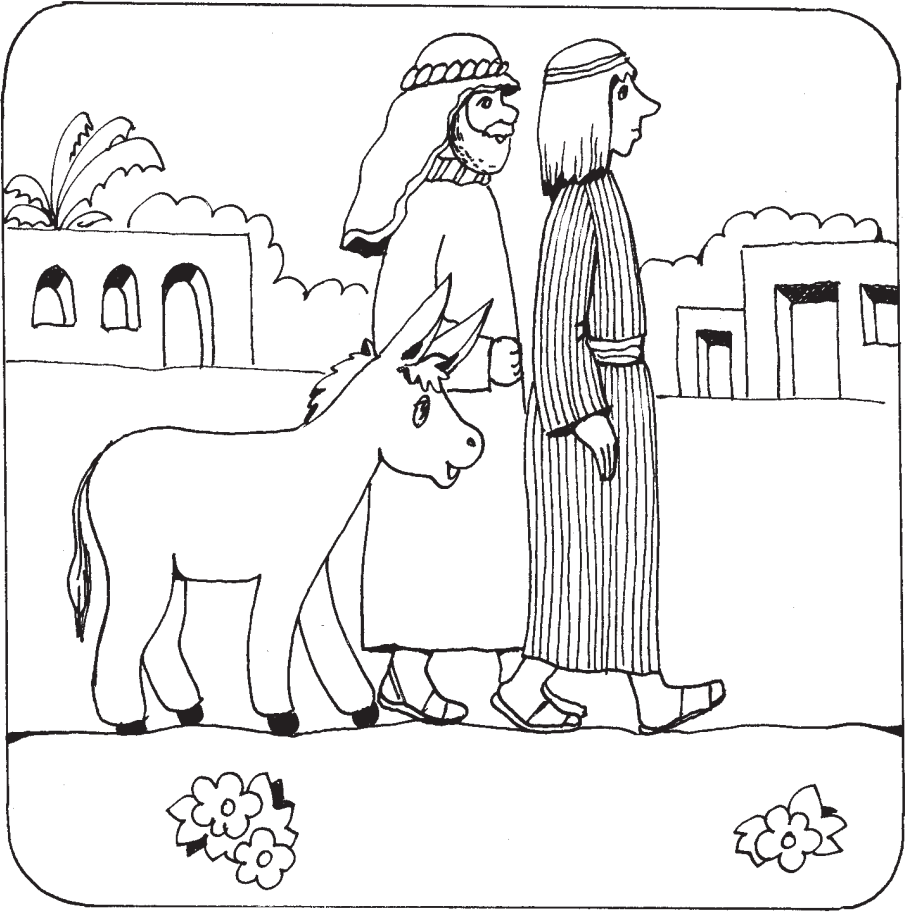
До мого хазяїна прийшли якісь люди. Вони пошепки щось сказали йому.

І я почув: “Він потрібен Господу”. І вказали на мене.

Я ледь не впав від несподіванки. Я потрібен! Але ж я такий малий, я ще нічого не вмію. Я навіть ніколи возика не возив.

Ці люди взяли мене і повели з собою.

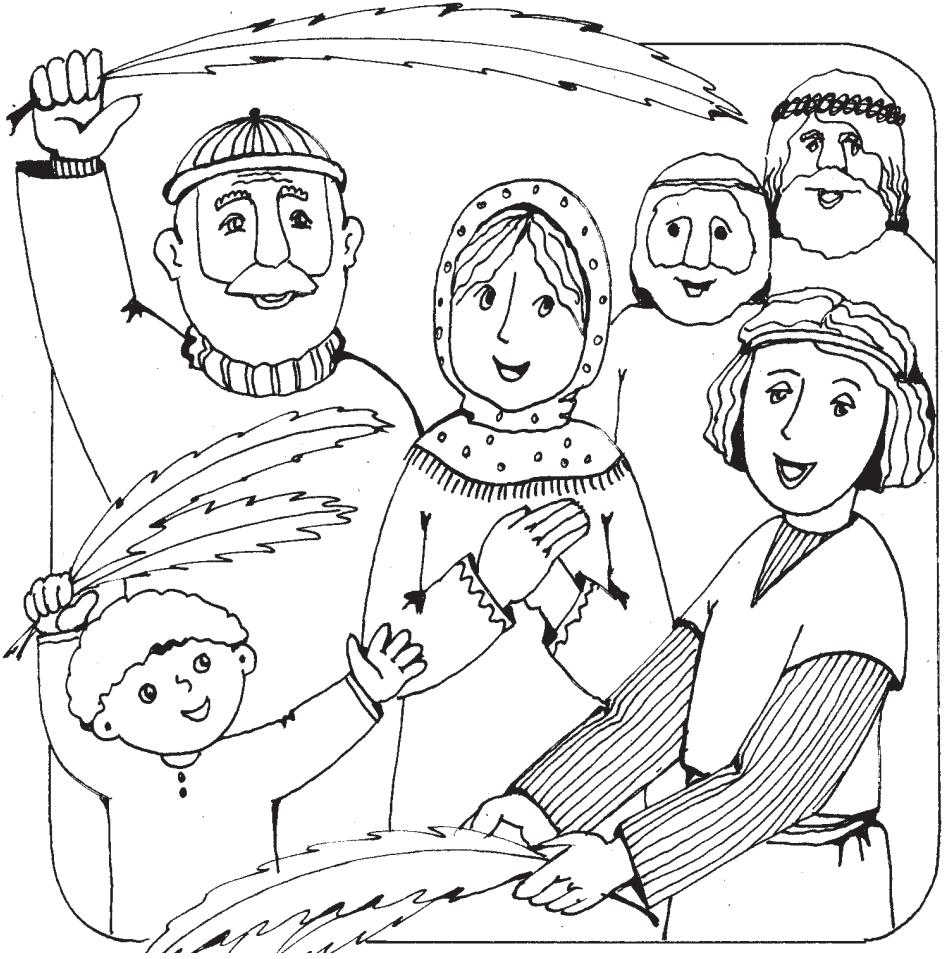

До мене підійшов чоловік. Він посміхнувся мені і погладив по голівці.

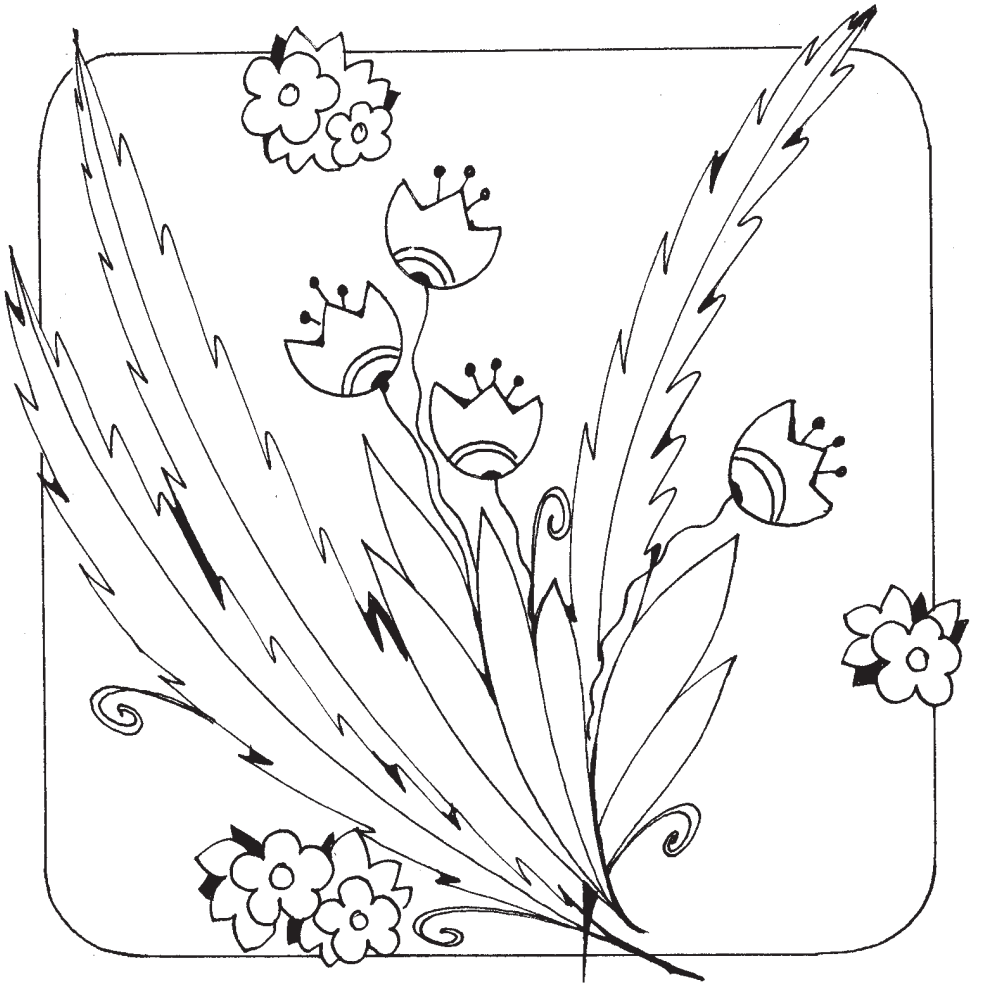

А потім ми поїхали до Єрусалима.

А люди кидали додолу квіти і пальмове
листя. Вони кричали: “Осанна! Це їде
Цар!”

Це їде Цар. Це Ісус Христос — Спаситель світу.

І везу Його я — звичайнісінький маленький
ослик.
Я потрібен Господу.

Ти не думай, що ти маленький і
майже нічого не вмієш робити.
Ти потрібен Господу. Він обо-
в'язково коли-небудь скаже це
тобі.

